



# BAKAWAN EXHIBIT

# BAKAWAN

*AS 102 Class*

Mounted by the Human Image in the Arts Class (Art Studies 102) under the auspices of the Department of Art Studies, this exhibit features works of students from UP Tacloban and other areas affected by typhoon Yolanda. The works emerged out of a series of psychosocial workshops in writing, movement and visual arts initiated by the College of Arts Letters. As the title suggests, the workshops served as the “bakawan,” a healing sanctuary, a platform for creativity and empowerment and spiritual retreat, specially designed, but not limited to, the students affected by Typhoon Haiyan (local name Yolanda).

The Filipino word for “Mangrove,” the bakawan is a natural shelter for living beings, the first line of defense from strong surges of wind and rain. This wondrous habitat symbolizes the compassion and love of our Creator for the human and non-human world. Living beings that have communed in the bakawan are protected from the fierce and ever changing world. As we take good care our bakawan, nature gives us back the gift of protection. This peaceful coexistence benefits not only the living beings of the wild but also humanity.







# ANG SINING BILANG BAKAWAN

*Flaudette May Datuin*

Kapag may malaking sakuna o hazard event na nauwi sa trahedya tulad ng nangyari noong Nobyembre 2013, ang mga artist ay tila walang gaanong mahalagang papel maliban sa hinihingan ng kanta, painting, o pagtatanghal para sa mga relief operations o fund raising. Sa madaling salita, ang turing sa mga nasa sining ay mga prodyuser ng mga object o finished products. Ang mga pantas sa syensya ang karaniwang kinokunsulta at sila ang namamayagpag sa media.

Dito sa KAL at particular sa Departamento ng Aralin sa Sining, iba ang paningin sa sining. Hindi siya isang object or collector's item lamang, o di kaya isang finished product, kundi isang metodolohiya ng paglikha at paghilom.

Ang stress ay sa proseso at hindi sa produkto. Kaya naisip naming uminog sa bakawan bilang metaphor at tema ng prosesong ito. Ang bakawan o mangrove ay isang sanctuary, ngunit hindi siya sanctuary para sa mga turista o privileged, elite leisure class. Walang kumportableng hotel sa bakawan, walang white beach, manicured golf lawns, at hindi puwedeng mag jet ski sa gitna ng bakawan. Hindi siya pasibo at romantisadong lugar bakasyonan; bagkus ang bakawan ay walang humpay na gumagalaw, hitik sa buhay, buhay at patuloy ang pag-inog ng buhay – masigabo ang proseso. Isa siyang sanctuaryo ng likhaan, isang mainit na hugpungan at tagpuan.

Sa bakawan, ang mga pandama ay pinapaigting, binubuhay, binibigyang-buhay. Tulad ng sining kung saan second nature na ang maging lubhang observant at sensate, sa Ingles: "In art, we have to notice well, and notice differently, out of the box." Kaya kakaibang mag-isip ang mga alagad ng sining, kakaiba rin ang proseso ng paglikha, at kakaiba ang mga likha. Ang mga workshop na dinaanan ng mga may-likha sa hapong ito ay dumaaan sa ganitong proseso, kaya't maituturing nating ang mga makikita niyo ngayon ay hindi lamang expression ng kung ano ang naramdaman, kundi isang pagdanas, isang karanasan, isang pagdama na dinaanan at binigyang hugis-sining sa tulong ng mga magagaling na facilitator: Dr. Vim Nadera sa malikhaing pagsulat; Alma Quinto sa sining biswal at Prof. Albert Dimarucut at Jaime Santos sa paggalaw.

Ang mismong eksibisyon ay isa ring karanasan ng pagdanas at paglikha para sa klase ng Human Image in the Arts na sa totoo lang ay halos isang linggo lang ang naging lead time para maisagawa ang eksibit na ito. Mayamaya lamang ay sasabihin nila sa inyo ang kanilang palagay sa karanasang ito. Isa itong class requirement, oo, pero sa isang banda, katulad ng sasabihin ng kanilang representative, isa rin itong karangalan. Ang makalikha ng isang hugpungan, isang bakawan ay tunay na isang karanasang sa tantya ko, at sana ay totoo ang aking tantya, hindi malilimutan, o at least mahirap kalimutan. Halina na po kayo sa bakawan.